

Органъ на Демократическия Сговоръ — Варна.

Р. Василевъ.

Морала въ политиката.

Нуждата отъ сгрупуване на разположените въ страната ни обществени и партийни сили е тъй повелителна, що борещите се съ собственото си безсилие малки български политически партии тръбващ да изоставятъ своята самостоятелна борба и своята дълго възпитвана партийна девственост и да потърсятъ общото дъло съ другите партийни групировки.

Нищо по-полезно за нашия народъ при тия тежки изпитни, ако нашите малки партии си подадатъ ръка и вмѣсто да враждуватъ помежду си и да насаждатъ духа на умразата и разрушението въ срѣдата на самия народъ, сгрупирани въ по-голѣми съюзи, ще настъпятъ едно примирение помежду имъ и духа на сговора и творчеството ще завитая въ тая измъчена страна и разсипана поради славянската несговорчивост на нейните ръководители.

Идеята за сговоръ между демократичните партийни елементи се подде съ всички жаръ на идеалиста следъ 9 юни 1923 година и такъвъ донегде се постигна на 10 августъ същата година, когато се подпиша протоколъ за образуването на голѣмата обществена сила „Демократически сговоръ“ отъ сливането на партиите: демократическа, радикална и обединена, както и групата на дотогавашния народенъ сговоръ.

Макаръ и ненапълно реализирана идеята за сговора, понеже нѣкои отъ тия, които влѣзоха безрезервно въ него, следъ като страната ни мина опасността, която я грозѣше, излѣзоха и развѣха своите стари партийни байраки, все пакъ и сега сѫщите тия и дейците отъ другите политически партии заговориха наново за сговоръ, само че „общественъ“ да се казва и на първо време да се образуватъ коалиции между разположените и слаби политически партии.

Казахме, че нѣма нищо по-добро и по-полезно отъ това сговаряне между вечно враждуващи партии.

Но тукъ се изпречва голѣмиятъ въпросъ за морала въ политиката. А това значи: тръбва ли въ политическите борби ние да забравяме, че сме длъжни да възпитаваме тоя назадъ останалъ народъ и тънешъ още въ мизерия и да насаждаме у него християнските добродетели, за да може да различава-

доброто отъ злото; или съ неморалните коалиции, които му препоръчваме, ще претърпяваме неговите благородни и идейни пориви, ще убиваме съвестта му и чувството за политическа честъ и почтеностъ, за да престане да прави разлика между почтени и опорочили себе си съ цѣлата си партийни групи, а отъ тамъ да го направимъ тежъ и равнодушъ къмъ всѣки порокъ и неправда, които се срещатъ тъй често въ нашата политическа животъ.

Ами ние вече дотамъ докарахме съ безогледните си политически борби и клеймене на всичко почтено и идейно въ партитите, що нашия народъ почна къмъ всичко да гледа съ недовѣrie и да остава като нѣмъ зрителъ къмъ всѣка промѣна въ управление и въобще къмъ всичко, що се върши въ страната. Жаждата за властъ у нѣкои партии е стигнала до тамъ, че безъ всѣкакъвъ свѣнъ се говори вече нависоко, че и „Съ дявола ще станемъ ортаци, съмо властъта да пипнемъ“. Очевидно, това е отчаяния викъ на изгладнели партизани, които чакатъ стрѣль. Виждаме следъ това усилията на една демократическа партия, напр., създадена и възпитана въ свое то минало отъ велики българи,

които сѫ държали твърде много за морала въ политиката и сѫ отблъсвали винаги протегнатите постоянно ръце на не-навиждани за злочестините, що сѫ нанесли на народа ни партии, да работи общо съ партии, които издигнаха за свои лозунги „сопата“ и „цепеницата“ и които събиратъ калабълка около си не подъ идейни знамена, а да му даватъ възможност да изкористи властьта и така облагодетелствуванъ да го привържатъ по-здраво къмъ своята партийна група.

Нашиятъ народъ и безъ това има къса паметъ и забравя скоро всички сторени му злини.

Бива ли, обаче, ние, хора на чистата демокрация, да му затваряме още повече очите и да изравняваме всички партии предъ него, като го лишаваме отъ поуки на миналото.

Българскиятъ сѫдища издалоха редъ присъди спрѣмо министъръ на дружбашкия кабинетъ за редъ злоупотрѣбления. Напоследъкъ се даде отъ Народното събрание разрешение за сѫдене на цѣлия кабинетъ на Ал. Стамболовъ за ограбените отъ държавната хазна 120 милиона лѣва.

Какъ може следъ това да се прави коалиция съ сѫщите хора за съвѣтска борба?

Не. Безъ моралъ въ политиката не може да се възпита тия народъ и тежка отговорностъ понасята всички, които игнориратъ тоя моралъ.

Н. Николиевъ.

Конгресната резолюция на Демократич. партия.

М-ци октомври, споредъ политическите ни обичаи, като-чели е най-богатъ съ партийни конгреси. Началото презъ този месецъ на конгресите турни демократическата партия.

Очакванията на политическия свѣтъ, за да обясни Демократ. партия отношенията си къмъ дружбашкия съюзъ, въ свръзка съ срещите и разговорите, които се водѣха преди това отъ първите хора на Демократ. партия съ ул. „Врабча“, не се оправдаха. И тоя пътъ сѫщата не-определеностъ въ резолюциите, каквато обикновено имъ се дава, за да могатъ да бѫдатъ тълкувани споредъ случая.

Нищо ново въ п. 1 не се казва. Докато г. Малиновъ, съ авторитета на високоуважаемъ държавникъ, казва: „... и се — пакъ вземамъ смѣлостта да кажа, желайки да бѫда обективенъ, че положението днесъ се е по-добро, отколкото бѫше преди 6 месеци, година; две, три...“.

Въ п. 1 на резолюцията се иска да се възстановятъ несѫществуващите ограничения на конституционните свободи. Констатацията на единъ опозиционенъ водачъ, че днесъ е по-добре, отколкото е било

вчера — а какво бѣше вчера, българскиятъ народъ знае — мракобесническия режимъ на дружбашите — е едно признание за сѫществуващото възстановление на тия гражданска и конституционни свободи, за да се съгласиме, че тѣ действително сѫ потъкани и че следва да бѫдатъ възстановени. Иначе това е една площа демагогия, присъща въ устата на единъ политически агитаторъ, но не и сериозно, обмислено искане на една политическа партия.

Искането — да се произведатъ законодателни избори отъ едно ново правителство, което „да се ползува съ престижъ, довѣрие срѣдъ народните маси“ — ние напълно разбираеме, защото, несъмнѣнно е, че г-да демократъ, подъ това „ново правителство“, подразбира, че то тръбва да изхожда отъ тѣхната среда — искане, за което, разбира се отъ гледището на Демокр. партия, тѣ не могатъ да бѫдатъ упрекнати, тѣ като свещено право е на всѣки да се защищава и да търси начинъ, чрезъ които да успѣе. А несъмнѣнно е, че Демокр. партия е доказала въ миналото какво „умѣе“ да печели избори. — Лудиятъ изя-

жда два зелника; но по-лудъ е този, който му ги дава.

Нищо по-лесно отъ разрешаването на въпроса за възстановяване по принципъ на старата избирателна пропорционална система — едно предложение отстрана на г. г. представителъ на Демокр. партия въ Камарата за целта. И тогава въ Камарата биха се открили картитѣ: кой е за и кой е противъ това възстановяване.

Но искаме да зададемъ въпроса на г-да демократъ: защо преди изборите за настоящата Камара, тѣ, които по онова време бѣха въ редовете на Демократ. сговоръ, не настояха да се произведатъ тия избори съгласно старата избирателна пропорционална система? Или положението днесъ се е измѣнило, защо не сме управляваща партия?

Относително исканията по п. 4 на резолюцията, то политиката на настоящето правителство ни се струва като-чели е одобрявана всѣкога въ Камарата отстрана на представителъ на Демокр. партия. И, ако проследимъ и речта на г. Малиновъ предъ конгреса въ частта ѝ за външната политика, ние ще разбереме, че горното искане е едно положение въ сѫщностъ да се следва досегашната политика на правителството.

Колкото се отнася до исканията въ п. 5 — за уравновесяване на държавния бюджетъ, облекчаване бедственото положение на нуждаещите се, повдигане народното стопанство и пр. — ние мислимъ, че никому не сѫ чужди усилията на правителството въ тая посока. Но тукъ му е мѣстото да кажемъ, че въ областта на стопанския животъ, законодателствуването и представяване на искания, не значи още разрешаване на въпросите; че това разрешаване зависи отъ редъ фактори и положения, които често пакъ сѫ извѣнъ волята, желанието и усилията на правителството.

А като така, въ случаи е нуждна дейността не само на правителството, но и усилията на цѣлия български народъ, за да може отчасти да се даде удовлетворение на тѣзи искания. Наблагаме на думата „отчасти“, защото България не е самостоятелна стопанска единица, а е част отъ мировото стопанство, и, като така, разрешаването на повечето отъ въпросите ѝ ще се разреши отъ фактори извѣнъ на нея. Следователно, и ние, като българи, си позволяваме да се присъединимъ къмъ тѣзи искания на г-да демократъ и въвраме, че ние нѣма да бѫдемъ последните въ тая посока.

П. 6 на резолюцията ни дава мотивъ, които сѫ движили конгреса на Демокр. партия да предвижи горните 5 искания; и най-главниятъ отъ тѣзи мотиви є: *стани ти — да седи на азъ*.

Апелира се за морално и политическо заздравяване на нацията, но чрезъ кого?

Не чрезъ дружбашите ли и национализьтите, на които г-да демократъ отъ известно време дава аванси? Кои сѫ партитите на реда и обществения напредъкъ?

Отъ разговорите, които г-да демократъ отъ известно време води, ясно е, че тѣ сѫ съмѣтъ г-да дружбашите за най-чисти носители на политическия моралъ. И чудно е, че г. Малиновъ прави констатации въ речта си, че дружбашината, като система на управление, е била пакостна и пр., а отъ друга страна, лично той води разговори съ най-типичните представители на тая дружбашина за взаимна работа. Този ли е политическиятъ моралъ, който ни препоръчватъ г-да демократъ?

Но, въпросътъ не се е касаель за дружбашината, а се касаель до българското село и неговите обитатели, за да се направило отъ голѣмата селска маса приятели, а не врагове на България — казва г. Малиновъ въ речта си.

Ние протестираме най-enerгично противъ мясловата какво тепърва българското село тръбва да се прави приятель на България! Българското селско насление, съ жертвите, които даде за свободата на нашето племе,

съ изпълнението доблестно на гражданско си обезетие, е доказало, че е истинско чадо на майка България и че не се нуждае от поученията на г-да демократите: какъ да стане приятел на България!

Българското село е било, е и ще биде въвкога най-здравата опора на нашето отечество. То доказа това и сътова, че даде най-малък процентъ предатели и измънници презъ последните години.

Но, може-би, г. Малиновъ искаше да откаже приятелството къмъ България съ това къмъ Демократ. партия. Ако това е така, то върно е, че Демокр. партия ще тръбва доста много усилия да положи, за да се сдобие съ това приятелство.

Прочее, логиката въ цѣлата резолюция, както и въ речта на г. Малиновъ, е една: *станете, г. г. гово-ристи, отъ държавната трапеза, за да се настанихъ ние!*

фабрика за Максуда, по което се направиха землените работи въ мъстността Максуда.

Направършване е предприятието по направата и поставянето бордюри и риголи по ул. Владиславъ на дължина 1.450 м.

По регуляцията на града.

Дейността на сегашната общинска управа се изрази въ постепенно прилагане установената регулация, т. е. въ откриване на нови улици или разширение на съществуващите съгласно регулатационния планъ.

Отъ днешната общинска управа се отриха и урегулираха презъ 1924 и 1925 г. следните улици: Царь Борисъ, Владиславъ, Сливница, част отъ ул. Витрасова, ул. Русенска, Гургулята, Чирпанска и Царибродска.

Извършени съж необходимите формалности за откриването на редъ улици въ I, II и III гр. участъци.

Известно е, че отъ редъ години заграбването и застрояването на общински мъста отъ бездомници бъше една система. Така се създадоха контрабандските квартали: памучни, този край шосето за Добричъ, този къмъ общинския лозовъ расадникъ и др.

Презъ 1924 г. започна уреждането въ регулатационно отношение на тия квартали и днес имаме готова проектирана улична регулация на тия квартали.

Следъ като се изпълнятъ формалностите отъ М-вото на благоустройството варненските граждани ще се почувствуваат въ скоро време истински собственици на своята дворища и сгради.

Следъ месецъ ще се започне едно целиесобразно благоустройство на тези квартали, като постепенно ще започне да се водоснабдяватъ, ще се снабдяватъ съ електрическо осветление, ще имът съ шосирана главната улица, следъ което ще се канализиратъ.

За Сесь-Севмесъ също е изпратена за утвърждение отъ М-вото уличната и дворищна регулация и въ скоро време това най-голъмо и индустритално предприятие на градъ Варна ще има единъ окончателен регулатационен планъ.

Следъ привършването регулатационния планъ отъ канала при Шокера до Траката ще се пристъпи къмъ благоустройството и на курортната част.

Презъ миналата година се уреди възвършването на община на цѣлото пространството между канала и Сесь-Севмесъ, което бъше отчуждено отъ държавата. И следов., зеленчуковите градини и скотобойната, които се намиратъ въ това място, ще могатъ само да се използватъ отъ община безпрепятствено, но и се осигурява тъхното подобрене и модернизиране, за да бъдатъ годни да даватъ добри приходи на общината и здрава храна на града.

Приготви се окончателно проекта за регулацията на улиците въ за-грабените мъста около погреба, памучната фабрика, турските гробища,

Изъ дейността на общинския съветъ.

Канализацията.

Днешната управа на общината се ръководи отъ правилото: два пъти мъри — веднъжъ режи. Общинската каса има, като наследство отъ миналото, лътящъ и консолидиранъ дългъ отъ 37 милиона лева. Днешните общински съветъ е принуденъ да кърпи и да прави много точна сметка, която прави честь на Варна. Много други градове въ това отношение иматъ да завидятъ на Варна.

Отъ днешната общинска управа се построиха презъ 1924 и 1925 г. кръгло 800 метра градски канали, включително и този по ул. Царь Борисъ. Скоро ще се доизкарва проектираната градска канализация, за да може тя правилно да функционира и за да не стигне градът единъ денъ до положението да нъма канализация.

Въ скоро време ще се започне канализирането на новите квартали.

Канализирането на ул. Владиславъ и част отъ ул. Дринска, общо 593 м., е привършване.

По канализацията на града е направено сравнително доста много. Тръбва да се направятъ по-голъми жертви, за да може да се довърши тя окончателно, за да не се запушат и да бъдатъ принудени да чистимъ цѣли улици. Налага се да се довърши голъмиятъ канал на ул. Вънчанъ, за да може водите, които идватъ отъ ул. Драгоманъ, да се събиратъ въ главния коректоръ и да се запази ул. Драгоманъ.

За улиците.

Стариятъ градъ Варна има улици на дължина около 70 км, а като се прибавятъ и улиците на новозастроените добруджански и бездомнишки квартали, както и тия на контрабандските махали, общата дължина на улиците стига кръгло 130 км.

Отъ днешната общинска управа се шосираха презъ 1924 и 1925 г. улиците: Царь Борисъ, Одесусъ, Бургасъ, Девня, Драгоманъ и части отъ улиците: Царибродска, Червенска и б-р Септемврий обща дължина кръгло 1.300 м.

Решено е да се шосирана главната артерия за свързване околните квартали съ центъра на града.

До края на миналия месецъ се шосираха улиците: Царибродска, Габровска и Малка Търговска — общо 1.250 погонни метра.

Поправи се шосировката на улиците: б-р Септемврий, Сливница, Нишка и Червенска — общо 2.400 погонни метра.

Въ лозята се поправиха следните пътища: Кемеръ-дере, Сотирата, Франга-дере и Рупи — общо около 2.000 метра.

Поправиха се дървените мостове въ лозята въ мъстностите: Ваялъръ, Св. Никола и Кемеръ-дере и около града: при лагера, добруджанския кварталъ за Кемеръ-дере, въ ул. Търновска до болницата и два моста покрай Търновското училище.

Трасира се шосе отъ памучната

ХРОНИКА

На 4-ти того въ понедѣлникъ вечерта се състоя импозантно организационно събрание, на което Председателятъ на Камарата г. Александър Цанковъ изложи дейността на Правителството и камарата, както и постигнатите успѣхи въ областта на външната и вътрешната политика. Отбѣлеза голъмо значение на отпуснатия заемъ въ политическо и стопанско отношение. Подчертава лишенъ пътъ, че въ срѣдитъ на Сговора цари пълно единодушие, и че надеждите на политическите врагове на Сговора никога нъма да се оправдаватъ. Сговора отъ денъ на денъ се споява съ по-здраво и по-здраво. Изказа вѣрата, че будното Варненско гражданство ще оцени направените усилия, както на правителството, така и на Общинската Управа и Окръжната съветъ и ще даде подкрепата си на листите на Сговора въ предстоящите избори, за Общински, Окръжни съветници и училищни настоятели. Салона бѣ препълненъ макаръ събранието да бѣ разгласено само два часа преди откриването му. Всички приятели изслушаха съ внимание думите на оратора. Г-нъ Цанковъ бѣ придруженъ отъ бившия министъ г-нъ Калфовъ и народния представителъ г-нъ Милковски.

На 17 того се урежда Окръжно събрание на което ще говорятъ чл. на Централното Бюро Т. Г. Владиковъ и Гр. Василевъ. Съ това събрание ще се открие изборната борба въ Варненския Окръгъ.

Поради усиленото пренасяние на захарното цѣвъло намалено е съвършено много числото на вагоните пренасящи дърва за огревъ отъ стопанството „Тича“. Варненската община е направила постъпки предъ респективното министерство да се отпусне единъ постоянно паркъ отъ 30 вагона, които да служатъ изключително за превозъ на дърва за Варна.

Закланъ добитъкъ въ варненската скотобойна. Презъ 1925 г. въ варненската скотобойна отъ закланния добитъкъ е получено 1.791.826 кгр. месо, отъ което 815.441 отъ едъръ добитъкъ и свини и 976.385 кгр. отъ дребънъ рогатъ добитъкъ.

Млѣчни продукти. Миналата 1925 год. въ цѣлия Варненски окръгъ въ мандри е добито 95.800 кгр. сирене, 87.000 кгр. кашкавалъ, 7.500 кгр. масло и 18.830 кгр. овара. Предполага се тази година производството на махала и добришкото шосе.

Урегулираха се улиците: Гургулята, Габровска, Гирдапъ, Чирпанска и Сливница.

Съ оценката на имотите по ул. Гургулята ще се уреди въпроса за най-близкото съобщение между града и центъра на града.

Варненска Окръжна Постоянна Комисия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3867

гр. Варна, 9 Октомври 1926 година.

На 18 того отъ 9 до 10 часа въ Варнен. Данъчно Управление ще се произведе за втори пътъ търгъ съ тайно наддаване за отдаване подъ наемъ три зеленчукови градини съ наеменъ срокъ четири години. I-ва градина 97.770 дек., II-ра — 98.460 дек. и III-а — 96.660 дек. находящи се въ монастира „Св. Константинъ“. Първоначална оценка 1.000 лв. на декаръ за четириягъ години. За правоучастие въ търга се иска 5% залогъ въ банково удостовърение и спазване на глава 125 и 127 отъ Закона за Б. О. Пр. Чоемните условия могатъ да се видятъ въ по-мощнието на Варнен. Окр. Пост. Комисия.

за Председателъ: Г. Щеревъ

Окр. Бирникъ: Г. Атанасовъ

водството, поради добрата паша, да е по-голъмо. Въ всъки случай цифри показватъ, че този отрасъл на стопанството въ окръга всяка година намалява и ще продължава да намалява, защото пасищата и горите сѫ обрнати въ ниви.

Беритбага на царевицата е по-чти привършена въ цѣлата варненска окръгия. По мнението на компетентни лица производителите на много места сѫ направили грѣшка съ ранната беритба, защото на недозрелата царевица цената непремѣнно ще биде подбита.

Общинскиятъ съветъ снощи отпусна 2000 лв. за Детската здравна изложба, която бѣ уредена презъ лѣтото и допринесе голъма полза за здравната просвета на варненското гражданство.

Усили се § по поддържане водопровода за продължение разклонения по крайните квартали на града съ 200000 лв. Отпусна се бесплатно зеленчуцъ отъ общ. зеленч. градина на следните дни: на безплатните ученически трапезарии, на еврейските ученически трапезарии „Малбишъ Арумъ“, Християн. православ. братство „Св. Архангелъ Михаилъ“, Старопиталище „Милосърдие“, окръжното сиропиталище, на руския интернатъ и сиропиталището общо за 8345 лв.

За наименование на улиците се избраха съветниците г. д-ръ П. Ранковъ и Г. Даскаловъ, които заедно съ досегашната комисия да провѣрятъ имената на улиците, които ще се одобратъ отъ съвета.

Решили да се уредятъ ежегодни футבולни състезания за купата на Варна, като се назначи комисия, която да проучи правилника за състезанията.

Партиенъ животъ.

Приети сѫ за членове на Демок. Сговоръ—Варна презъ м. септември т. г. (продължение).

Иванъ Стефановъ, Христо-П. Христовъ, Маринъ Стояновъ, Атанасъ Димитровъ, Георги Колевъ, Георгиевъ, Пенчо Стефановъ, Тодоръ Димитровъ, Михаилъ Юр. Петковъ, Георги Ив. Моневъ, Георги Минчевъ, Лазаръ Жековъ, Асенъ Атанасовъ, Минчо Тодоровъ, Борисъ Петровъ, Петър Яневъ, Стоянъ Ламбовъ, Паскаль Костадиновъ, Кръстю Димитровъ, Димитъ Любеновъ, Христо Димовъ, Тодоръ Мариновъ, Стефанъ Костовъ, Димитъ Бекчиевъ, Георги Стефановъ, Александъ Христовъ, Кръстю Илиевъ, Юрданъ Георгиевъ, Петър Поппъ, Маринъ Харизановъ, Никола Николовъ, Василь Стояновъ, Петко Кузаровъ, Али Ибряхимовъ Кафелиевъ, Стати Ивановъ, Христо Ангеловъ, Иванъ Теохаровъ, Лазаръ Дянковъ, Никифоръ Игнатовъ, Хасанъ Куртъ Илиевъ, Тодоръ Дянковъ, Атанасъ Ивановъ, Иванъ Добревъ, Коста Анастасовъ Илиевъ, Никола В. Костадиновъ, Атанасъ Ламбевъ, Димитъ Гинdevъ, Димитъ Георгиевъ, Петко Стояновъ, Яковъ Окарто Женю Петровъ, Атанасъ Николовъ, Яни Николовъ, Коста Николовъ, Василь Г. Мишевъ, Иванъ Геновъ, Стаматъ Стояновъ, Ради П. Христовъ, Атанасъ Илиевъ Стояновъ, Стоянъ А. Костовъ, Михаилъ Яневъ Петковъ, Хасанъ Османовъ, Киро Николовъ, Михаилъ Ивановъ, Стефанъ Василевъ, Стоянъ А. Василевъ, Георги Томовъ, Петър Тодоровъ, Георги Константиновъ, Димитъ Ивановъ, Станчо Д. Станчевъ, Николай Бончевъ, Нисимъ Исуровъ, Яковъ Илиевъ, Панайотъ Хр. Ишнековъ, Иванъ Г. Костадиновъ, Атанасъ М. Диковъ, Стоянъ Т. Стояновъ, Стою П. Ивановъ, Стоянъ Якимовъ, Райко Николовъ, Георги Мариновъ, Иванъ Маноловъ, Кирилъ Ив. Евашевъ, Петър А. Николовъ, Тома Касабовъ, Асенъ Захариевъ, Страшимир Ризовъ, Пеню Георгиевъ, Тодоръ Димитровъ, Василь Димитровъ, Христо Димитровъ, Петко Стефановъ, Димитъ Панчевъ, Георги Димовъ,

Печат. и хромолит. „Просвещение“
П. Зенгиновъ, пор. № 582